

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΔΗ*

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

Μετ' *ἰδιαζούσης χαρᾶς* ἀνέρχομαι τὸ βῆμα ἵνα, κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔθιμα, προσφωνήσω, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς προέδρου τῆς Ἀκαδημίας καὶ κατ' ἐντολήν αὐτῆς, νέον συνάδελφον, ὁμοφώνως ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς ὀλομελείας, μετὰ πρότασιν τῆς τάξεως τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, τὸν ὑποναύαρχον κ. Στυλιανὸν Λυκούδην.

Ὅταν, ἀγαπητὲ συνάδελφε, πρὸ ἡμίσεος σχεδὸν αἰῶνος, συμμαθηταί, διὰ στενῆς συνδεδεμένοι φιλίας, ἐπλάτταμεν παιδικὰ ὄνειρα διὰ τὴν μέλλουσαν σταδιοδρομίαν μας, ἀσφαλῶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προῖδωμεν ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ συννητώμεθα ὡς συνάδελφοι ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ πνευματικῷ καθιδρύματι, καὶ ὅτι θὰ εἶχα τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ προσφωνήσω ὡς πρόεδρος ἀγαπητὸν συμμαθητὴν ὡς νεοεῖσακτον μέλος.

Ἀγαπητὲ συνάδελφε,

Καταπαχθεὶς ἐν ἔτει 1891, μόλις δεκατριετής, εἰς τὴν σχολὴν τῶν δοκίμων, ὑπηρετήσατε ἔκτοτε μέχρι σήμερον, ὑπὸ 59 κυβερνήσεις καὶ 81 ὑπουργοὺς εὐδοκίμοτάτα εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ προσεφέρατε ἀνεκτιμήτους ἰδίως ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων, ὅπου ἐπὶ 26 συναπτὰ ἔτη εἰργάσθητε, ὡς προϊστάμενος αὐτῆς, μετ' ἐξαιρέτου ἀφοσιώσεως, δραστηριότητος καὶ πρωτοβουλίας, δι' ὃ δικαίως θεωρεῖσθε ὡς ἀνακαινιστῆς καὶ ὀργανωτῆς τῆς φαρικῆς ὑπηρεσίας.

Γόνος ἐπιφανοῦς βυζαντινῆς οἰκογενείας τῶν Λεικουδῶν ἢ Λειχουδῶν, ἦτις μετὰ τὴν ἄλωσιν καταφυγοῦσα εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, παρέσχεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν ἄνδρας διαπρέφαντας εἰς ἀνώτατα πολιτικά, στρατιωτικά καὶ ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα, ὡς καὶ σοφοὺς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ θείου λόγου ὑποφῆτας, ὅποιοι κατὰ τὸν 15' αἰῶνα οἱ ἀδελφοὶ Ἰωαννίκιος καὶ Σωφρόνιος Λειχοῦδαι νῖδς τοῦ διακεκριμένου νομομαθοῦς καὶ λογοτέχνου Ἐμμανουὴλ Λυκούδη καὶ

* Ἡ δεξιῶσις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Στ. Ἐ. Λυκούδη ἐγένετο τὴν 11 Νοεμβρ. 1939. Τεῦχος 8ον 1939.

ἀνεμὶς τοῦ διαπρεποῦς ὑποστρατήγου Πέτρου Λυκούδη, ἐκκληρονομήσατε πατροπαράδοτον τὴν πρὸς τὰ γράμματα ἀγάπην καὶ παρὰ τὰς πολλαπλᾶς ὑπηρεσιακὰς σας ἀσχολίας, εὗρίσκατε πάντοτε τὸν καιρὸν δι' ἐπιστημονικὰς μελέτας, τῶν ὁποίων καρπὸς ἦτο ἡ συγγραφή περισπουδάστων διατριβῶν καὶ ἀνακωνώσεων, ἀναγομένων ἰδίως εἰς τὴν ναυτικὴν ἱστορίαν τῆς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας διαφαίνεται ἡ βαθεῖα γνώσις καὶ δόκιμος χρῆσις τῶν πηγῶν, ἡ μεθοδικότης καὶ ἡ ὑγιὴς κρίσις, ὡς καὶ τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον ὑμῶν, δι' οὗ κατορθοῦτε αἱ πραγματεῖαι σας νὰ εἶναι προσिताὶ εἰς εὐρύτερον λόγιον κοινόν.

Ἄλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ἀναλύσω, ἀγαπητὲ συνάδελφε, τὸ ἐπιστημονικόν σας ἔργον, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ὀμιλήσῃ ἐγγύτερον προσκείμενος εἰς τὸν κλάδον σας ὁ συνάδελφος στρατηγὸς κ. Ἄλ. Μαζαράκης. Θέλω μόνον νὰ ὑπομνήσω ὅτι τὰ ἀδιαφιλονίκητα προσόντα σας, ἡ μακρὰ καὶ εὐδοκιμωτάτη ἐν τῷ ναυτικῷ δημιουργικὴ ὑπηρεσία σας, ἡ ἀδιάκοπος ὑμῶν ἐνασχόλησις περὶ ἐπιστημονικὰ καὶ ἱστορικὰ ζητήματα, ἀναγόμενα εἰς τὸ ναυτικόν, τὸ ἀνεπὶληπτον ἠθὸς σας καὶ ὁ εὐγενὴς χαρακτήρ σας, ἡ ὑπερδεκαετὴς πραγματικῶς ἀξιόλογος δρασίς σας ὡς προσέδρου μέλους τῆς Ἀκαδημίας, πάντα ταῦτα δεόντως ἐκτιμηθέντα, συνετέλεσαν εἰς τὴν παμνηφειᾷ ἀνάδειξιν ὑμῶν εἰς τὸ ὑψιστον πνευματικὸν ἀξίωμα τοῦ τακτικοῦ μέλους αὐτῆς. Ἡ Ἀκαδημία ἄλλως διὰ τῆς ἰδρύσεως τακτικῆς ἔδρας ναυτικῶν ἐπιστημῶν ἠθέλησε νὰ δείξῃ οὐ μόνον τὴν πρὸς τὸ πρόσωπόν σας τιμὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν βαθύτατον σεβασμὸν πρὸς τὸ ἔνδοξον ἑλληνικὸν ναυτικόν, αἱ ἡρωϊκαὶ παραδόσεις τοῦ ὁποίου εἶναι τίτλος δόξης διὰ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, ὡς καὶ τὴν ἐκτίμησίν της πρὸς πάντας τοὺς προσεγγεγκόντας καὶ προσφέροντας τὴν πνευματικὴν των συμβολὴν πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ναυτικοῦ μας.

Ἀγαπητὲ συνάδελφε κύριε Στυλιανὲ Λυκούδη,

Χαιρετίζων ὑμᾶς ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ὑμῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὡς μέλους τακτικοῦ, εὐχομαι ὅπως ἐν ὑγείᾳ, μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἐργαζόμενος ζήλον, συνετέλεσετε, τὸ καθ' ὑμᾶς, εἰς ἐπίτευξιν καὶ προαγωγὴν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει τὸ ἀνώτατον τοῦτο πνευματικὸν καθίδρυμα τῆς χώρας.

Καὶ τώρα διατρανῶν τὴν χαρὰν τῆς ὀλομελείας ἐπὶ τῇ προσκλήσει ὑμῶν ὡς συναδέλφου, καὶ συγχαίρων ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ τιμῇ, παραδίδω εἰς ὑμᾶς τὸ δίπλωμα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ τὰ σήματα τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ἀξιώματος.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ὑποδεχόμενος σήμερον ὡς νέον τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας τὸν ναύαρχον κ. Στυλιανὸν Λυκούδην δὲν παρουσιάζω εἰς ὑμᾶς, κ. συνάδελφοι, πρόσωπον ἄγνω-

στον τὸν ἐγνωρίσαμεν ἤδη ἀπὸ ἐνδεκαετίας συμμετέχοντα τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, τὸν ἐξετιμήσαμεν καὶ τὸν ἠγαπήσαμεν. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1928, ἡ ἐπιτροπὴ ἢ εἰσηγηθεῖσα περὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἔκριεν ὅτι «ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ πεφωτισμένην αὐτοῦ διεύθυνσιν ἡ ἑλληνικὴ Ὑπηρεσία τῶν Φάρων ἀπέκτησε διεθνῆς ἐπιστημονικὸν κῦρος καὶ παρέσχε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στόλον καὶ τὴν ἐν γένει Ἑλληνικὴν Ναυτιλίαν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν δυσχερεστάτην περιόδον τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου». Ἐκαμεν ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ ἐκεῖνη εὐφημοτάτην μνησίαν ὑπομνήματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν υἱοθετήσει καὶ ὑποβάλει εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἢ διεθνῆς Ἐπιτροπῆ τῶν Στενῶν, περὶ τοῦ φωτιστικοῦ δικτύου τῆς περιοχῆς τῶν Στενῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἔτυχε καὶ ὑπουργικῆς εὐαρεσκείας. Ἐπίσης περὶ τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ ἔργου: Ἱστορικὸν τῶν φάρων τῶν ἑλληνικῶν ἀκτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον, ὑπὲρ οὗ καὶ ξένοι ἀρχαιολόγοι ἐξεφράσθησαν εὐνοϊκῶς, καὶ περὶ πλείστων αὐτοῦ σχετικῶν πρὸς τὰς ναυτικὰς ἐπιστήμας ἄρθρων ἐν τε τῇ στρατιωτικῇ καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ. Ἡ Ἀκαδημία τότε παμνηφεί εἶχεν ἐκλέξει ὑμᾶς ὡς πρόσεδρον μέλος. Μετὰ τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ἐξηκολουθήσατε ἐπιτελοῦντες τὸ ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν Φάρων ἐπιστημονικὸν ὑμῶν ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον ἠξιώθητε ἐπανειλημμένων ὑπουργικῶν εὐαρεσκειῶν καὶ δὴ, τὸ 1931, διὰ τὴν γενομένην περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Φάρων λίαν τιμητικὴν μνησίαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Φάρων τῆς Γαλλίας, τὸ 1935 διὰ τὴν ἐκπόνησιν ἀριτίας μελέτης φαροδοείκτου τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν, τὸ δὲ 1937 διὰ παρομοίαν μελέτην συντεταγμένην, ὡς λέγει τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφο, μετὰ σπανίας πληρότητος, ἀκριβείας, μεθοδικότητος καὶ σαφηνείας.

Τέλος δὲ ἀποχωρήσαντες τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας τὸ 1939 ἐτύχετε Βασιλικῆς Εὐαρεσκείας διὰ τὴν ἐξάιρετον ἰκανότητα περὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Φάρων καὶ τὴν πρόοδον τῆς ναυτικῆς ἐπιστήμης παρ' ἡμῖν, ἀνεκλήθητε δὲ ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν ὀρισθεὶς σύμβουλος τῆς ὑπηρεσίας τῶν Φάρων καὶ τῆς Ἱστορικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ναυτικοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἔργου ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀκαδημίας ἔκτοτε διὰ σειρᾶς ἀνακωνώσεων συμμετέσχε: Τὸ 1928 περὶ ἐξακριβώσεως χωρίου τοῦ Ἡροδότου, ἀνευρέσεως δηλαδὴ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχαιοτάτου τῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ναυτιλλομένων κτισμάτων ὑπὸ Ξέρξου μεταξὺ Σκιάθου καὶ Μαγνησίας· τὸ 1932 περὶ τῆς ταυτότητος τῶν Μελαντίων Σκοπέλων εἰς τὸ Ἰκάριον πέλαγος· τὸ 1936 περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους πατρῶνων τῶν ναυτικῶν μας· τὸ 1938 περὶ ἀρχαιοτάτου τινὸς προτύπου ναυτικοῦ διάρματος· περὶ δύο σοβαρῶν γεωγραφικῶν πλανῶν ἀφορωσῶν ὑφάλους τοῦ Ἰονίου πελάγους· περὶ τοῦ πλοιάρχου Λεωνίδα Παλάσκα, τοῦ διαπρεπεστάτου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μετὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν ἡμετέρου ναυτικοῦ

καὶ περὶ παρερμηγείας ὀμηρικοῦ στίχου ναυτικῆς ἐννοίας τὸ 1939 περὶ τοῦ ναυτικοῦ παρ' ἡμῶν ὀνοματολογίου καὶ τῆς ἐνεστώσης θέσεως αὐτοῦ.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν τούτων εἴχετε ὅλοι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῆτε καὶ τὸ ἐρευνητικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον τὰς χαρακτηρίζει, τὴν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν μελέτην τῶν πηγῶν καὶ ἐπὶ πᾶσι τὴν θερμὴν αὐτοῦ ἀγάπην πρὸς ὅ,τι σχετίζεται μὲ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἔγνω ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν νὰ τιμῆσῃ καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν στοργὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὰς ἐθνικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας. Διότι ἀληθῶς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ταυτίζει εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἀγάπην του τὴν γαλανὴν του θάλασσαν καὶ τὸ ναυτικὸν του. Ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων ὑπῆρξαν οἱ φορεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους ἔσωσαν τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς βαρβαρικῆς ἐπιδρομῆς· ὁ μεσαιωνικὸς ἑλληνισμὸς ὑπῆρξεν ἰσχυρὸς καὶ ἀνθίστατο εἰς τοὺς πανταχόθεν ἐχθροὺς ἐφ' ὅσον εἶχεν ἰσχυρόν, κυριαρχοῦν τῆς Μεσογείου ναυτικόν· εἰς τοὺς χρόνους τῆς δουλείας ἀνέπτυξε καὶ παρεσκεύασε τὰς ἡθικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους διὰ τὸν μέγαν Ἀγῶνα· ὅταν δὲ οὗτος ἐξεροράγῃ ἐκυριάρχησε καὶ, κατὰ τὰς κρισιμωτέρας ἀκόμη στιγμὰς, συνετήρησε τὸν ἀγῶνα καὶ προσέθεσεν ἀφθιτον δόξαν εἰς τὴν νέαν σημαίαν ἢ ὁποία ἔκτοτε σύμβολον νίκης καὶ προστασίας τῶν ὁμοφύλων ἐκυμάτιζε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἐπὶ τῶν ἰσίων τῶν πολεμικῶν μας πλοίων ἢ σύγχρονος τέλους γενεὰ ἔγινε μάρτυς τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τοῦ στόλου μας τὰ ὁποῖα τόσον συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐν μέρει ἐκπλήρωσιν τῆς Μεγάλης Ἰδέας, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου τὸ ἐμπορικὸν μας ναυτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἰδιαίτερος τόσας ὑπηρεσίας προσεφέρατε, ἀνταγωνεῖ ἀπὸ αἰῶνων καὶ σήμερον ἔτι τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς μακρινοὺς ὠκεανούς, ἀποφέρειν εἰς τὴν πατρίδα πλὴν τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ἐθνῶν καὶ πλουσίους τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων του.

Δὲν ἦτο δυνατόν, ἀγαπητὲ συνάδελφε, νὰ ἔχητε ἀλλοίας ἀρχάς, παραδόσεις καὶ αἰσθήματα. Ἀνετράφητε ἐντὸς οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τὸ ὁποῖον ἀπετέλει διπλοῦν βωμὸν πατρίδος καὶ ἐπιστήμης. Ἀπὸ τὴν σειρὰν τῶν προγόνων σας ποὺ εἶχον προσφέρειν τὰς ὑπηρεσίας των ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς ἐν ἧ' ἔζησαν καὶ τῶν περιπετειῶν τῆς φυλῆς μας, ἐπιτρέψατε νὰ σταματήσω ὀλίγον εἰς τὸν ὁμώνυμον πάππον σας, νεαρῶτατον ἔτι ἀγωνισθέντα κατὰ τὸν ἱερόν ἡμῶν Ἀγῶνα καὶ ἔκτοτε ἐπὶ μακρὰ ἔτη εὐόρκως ὑπηρετήσαντα ἐν τῷ στρατῷ· εἰς τὸν θεῖόν σας, τὸν διαπρεπέστατον καὶ ἐξόχους ἀληθῶς ὑπηρεσίας προσενεγκόντα συνταγματάρχην Πέτρον Λυκούδην· καὶ τέλος εἰς τὸν ἀείμνηστον πατέρα σας τὸν Ἐμμανουὴλ Λυκούδην, τὸν διαπρεπῆ νομομαθῆ, τὸν ἀδαμάντινον δικαστήν, τὸν γλαφυρόν καὶ χαρίεντα συγγραφέα τοῦ «Κίμωνος Ἀνδρεάδη», τῶν «Ψαράδικων ἱστοριῶν», τῶν «Καθηκόντων τοῦ πολίτου» καὶ τόσων

ἄλλων ἐγκατεσπαρμένων εἰς τὰ περιοδικὰ καὶ τὰς ἡμερηΐδας ὀλοκλήρου γενεᾶς μελετῶν καὶ ἄρθων. Ἡ εὐγενὴς αὐτοῦ καρδία ἐπάλλετο διὰ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα τῆς φιλαλληλίας, τῆς συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὰς ἐθνικὰς ἐπιτυχίας καὶ τῆς βαθείας θλίψεως διὰ τὰ ἀτυχήματα τῆς πατρίδος καὶ μετέδιδεν αὐτὰ εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἐνῶ λεπτὸν ἀτικτὸν πνεῦμα ἐπανθοῦν ἔτερεν αὐτόν. Μετὰ συγκινήσεως προσβλέπων σε ἐνθουμοῦμαι τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν εὐγενῆ του μορφὴν ποῦ μοῦ ἀναπολεῖ συνεργασίαν, ὅτε ἤμην ἀκόμῃ εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν, εἰς ἐθνικὴν μυσταγωγίαν πλήρη ὀνειρῶν καὶ ἐλπίδων. Ἡ ψυχὴ του θὰ εὐφραίνεται σήμερον ὅτι τὴν θέσιν ποῦ τοῦ ἤξιζε εἰς τὸν περίβολον αὐτόν τὴν καταλαμβάνει ὁ υἱός του, μνήμων τῶν πατρικῶν παραδόσεων, κληρονόμος τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἤθους τοῦ πατρός, ἄξιος ἀντιπρόσωπος τοῦ προσφιλοῦς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΔΗ

Ἄνερχόμενος τὸ βῆμα τοῦτο, ὡς τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὴν φορὰν ταύτην, ἀποτολμῶ εὐλαβῆ ὑποβολὴν βαθυτάτων εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν Α. Μ. διὰ τὴν Βασιλικὴν ἐγκρισιν τῆς ἐκλογῆς μου, πρὸς τὴν Α. Ε. ὡς πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ ὡς ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καθὼς καὶ πρὸς τὸν παρ' Αὐτῶ κύριον ὑφυπουργὸν διὰ τὴν κύρωσιν αὐτῆς, τὸ πρῶταρχον δὲ πρὸς τὴν Ἀκαδημεικὴν Ὀλομέλειαν ἐπὶ τῇ ὑψίστῃ τιμῇ δι' ἧς παμψηφεί με περιέβαλε, συγκαταλέξασά με εἰς τὰ τακτικὰ μέλη της.

Ἐπίσης καὶ ἰδιαίτατα, πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας καθηγητὴν κ. Δημητρ. Σιμ. Μπαλᾶνον, δι' ὅσα τιμητικὰ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε καὶ τὰ ὅποια ἐδόνθησαν τῆς ψυχῆς μου τὰ μύχια. Αἰοῦτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχον φαντασθῆ, πρὸ ἡμῶς ἀκριβῶς αἰῶνος, ὅτι θὰ ἤρχετο ποτε ἡμέρα νὰ προσφωνήσῃ οὗτος, ὑπὸ τὴν σημερινὴν του ιδιότητα, τὸν εἰς τὰ θρανία τοῦ Πρακτικοῦ Δυκείου συμπαρακαθήμενον συμμαθητὴν, γενόμενον τακτικὸν τῆς Ἀκαδημίας μέλος.

Ὡσαύτως πρὸς τὸν ἄλλοτε πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας, τὸν στρατηγὸν κ. Ἀλέξ. Μαζαράκην Αἰνιᾶνα, διὰ τὴν ἀναθέσει τῆς Ἀκαδημίας προσλαλίαν του ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ἔργον μου, τὸ ὅποιον τὴν πρῶτον, καὶ ἄς μὴ φανῆ παράδοξον τοῦτο, προσβλέπω ἐν τῷ συνόλω του, χάρις εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ εὐγενοῦς συναδέλφου. Ἰδίως ὅμως διὰ τὴν ἀβρότητα τῆς σκέψεώς του, νὰ ὀμιλήσῃ καὶ εἰς μνήμην τοῦ πάππου μου, τοῦ θείου μου καὶ τοῦ πατρός μου, οἶονεὶ θελήσας νὰ καταγάγῃ οὕτω ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τὰς ψυχὰς των, συμπαραστατίδας εἰς τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ μυσταγωγίαν, κατὰ τὴν ἐπισημοτάτην τῆς ζωῆς μου ὥραν ταύτην.